

man laver et så stort tilskud at give dem med i bagagen, som der her er tale om.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Bjarne Laustsen for anden og sidste gang og derefter hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå på fru Eva Kjer Hansens retorik, at det er i orden at oprette servicejob, hvis de dækker private områder, men hvis det er job, man opretter inden for det offentlige og inden for kommunen, så er det ikke. Den logik er meget svær at følge.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nej, jeg tror, det må være en fortalelse fra Venstres ordfører, at man kan støtte servicejob på private områder. Specielt med ordførerens viden og erfaring med EU-reglerne tror jeg ikke, at det er det, Venstres ordfører mener.

Til spørgsmålet om kassetækning: Ja, desværre er der tale om kassetækning, fordi én af grundene til, at servicejobordningen ikke er slået så hurtigt igennem, som vi havde ønsket, er bl.a., at der desværre fortsat er kommuner, offentlige institutioner, som spekulerer, ikke i menneskelig velfærd, opkvalificering af arbejdskraften, men i simpel mammon, hvilket betyder, at en række kommuner i stedet for at etablere servicejob eller ordinærjob som nummer ét vælger at sige: Vi tager jobtræningspersoner ind, har dem 1 år eller halvandet og smider dem ud igen og tager en ny ind, fordi dér er den offentlige støtte væsentlig større.

Så dér er tale om kassetækning, og det vil SF meget gerne være med til at ændre, sådan at man sikrer, at kommuner, amter og stat punkt 1: tager ordinære job ind, og punkt 2: servicejob, hvis punkt 1 ikke virker.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil gerne kvittere for hr. Ole Sohns udtalelser om, at SF meget gerne vil være med til at ændre kassetækningsproblematikkerne.

Jeg vil så slå fast, at i Venstre mener vi ikke, at man forbedrer dem ved at indføre de her servicejob, men at man forværrer dem. Og jeg håber så, at vi kan tage de positive udtalelser fra hr. Ole Sohn med under udvalgsbehandlingen og prøve at få en grundig diskussion om, hvor-

dan vi netop kommer kassetækningsspørgsmålet til livs.

Så skal jeg endelig sige til hr. Ole Sohn, at der har overhovedet ikke været tale om en fortalelse fra Venstres ordfører, for jeg har aldrig nogen sinde givet udtryk for, at jeg syntes, det var en god idé med servicejob, bare det var private firmaer. Der er tværtimod tale om en enorm misforståelse fra den socialdemokratiske ordførers side, for, som jeg har sagt, er vi principielt fuldstændigt imod den her ordning. Vi synes, det er den helt forkerte vej at gå, og der ligger de helt forkerte signaler i den.

Det, jeg spurgte om tidligere, var: Hvorfor den her forskelsbehandling? Hvorfor synes Socialdemokratiet, at ældre inden for det kommunale område gerne må få nogle ekstra hjælpende hænder, gerne må få en ekstra service, mens f.eks. ældre, der sidder i institutioner, der bliver drevet af private firmaer, ikke må opnå de tilsvarende goder?

Så det var fra min side blot et forsøg på at få afdækket hulheden i den socialdemokratiske retorik, og at man altså simpelt hen denne her vej rundt udelukkende går efter at styrke den offentlige sektor. Og det synes jeg er under al kritik.

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Med dette forslag bryder skizofrenien i regeringens arbejdsmarkedspolitik ud i lys lue.

Med den ene hånd og med én kreds af partier fører man en målrettet arbejdsmarkedspolitik med en fast ydelsesperiode og uden mulighed for genoptjening af dagpengene ved støttet beskæftigelse. Og regeringen giver sammen med denne kreds af partier udtryk for, at der er – og navnlig vil blive – gode beskæftigelsesmuligheder også for den ældre del af arbejdsstyrken. Det bekræftes i øvrigt også af de oplysninger, som har været omtalt tidligere under fru Eva Kjer Hansens indlæg om, at beskæftigelsesfremgangen for de 50-59-årige er tre gange, hvad den i øvrigt er i befolkningen som helhed. Det var med den ene hånd.

Med den anden hånd og med en anden kreds af partier – de dårlige kammerater – giver regeringen udtryk for, at beskæftigelsessituationen for de ældre næsten er håbløs. Og når man fylder 48 år, ja, så betragter man dette som en social begivenhed, der udløser mulighed for særlige støtteforanstaltninger i form af seniorjobordningen for at kunne komme i beskæftigelse igen. Ydelsesperioden forlænges næsten i det uendeli-